

THE
FLOWER MOON
TRANSLATION TEAM

မူကြွေးလေးရဲ့ ခုပါဒယ်နီ

(Chapter 1 - 12)

စာစဉ်-၁

ပူကြူးလေးရဲ့ စူပါဒယ်ဒီ
(Priceless Baby's Sugar Daddy)

အပိုင်း(၁)

သူက အရမ်းအားသန်ခဲ့တာ။

ငါမင်းကို ဘယ်လောက်ချစ်သလဲ ဆိုတာကို မင်းမေးခဲ့တယ်။ ငါ မင်း
အပေါ် ချစ်တဲ့အချစ်က စက္ကန့်နဲ့အမျှပဲ။ အချိန်ဆိုတာ ဘယ်တော့မှ ပျောက်
ကွယ်မသွားသလို ငါ့ရဲ့နှလုံးသားကလည်း အချိန်နဲ့အမျှရှေ့ဆက်နေမှာဘဲ။

—ဟွာယိုရှန်

ပေကျင်း၊ ကိုင်ရီးအာ ဟိုတယ်၊ အခန်းနံပါတ် ၁၁၀၉။

အခန်းတွင်း အလင်းရောင် ဝါဖျော့ဖျော့။ အမွှေးနံ့တစ်မျိုးမျိုးက လေထု
ထဲတွင် ရစ်သိုင်းနေသည်။

ရှူရှီယန်၏လည်ချောင်းတစ်လျှောက် ပူနွေးခါးသက်သောအရည်များ စီး
ဝင်သွားလေသည်။ သူမကို ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် အမှိုက်တစ်စလှိပ်ပင် ပစ်
ဖယ်ထားသည်။ သူမ၏ဝေဝါးနေသော မြင်ကွင်းတွင် အမျိုးသားတစ်
ယောက်နှင့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက် နက်နက်နဲနဲနမ်းရှိုက်နေပြီး ခရီးဆက်
နေသည့် ပုံရိပ်များကို မပီမသမြင်တွေ့လေသည်။

ထိုမြင်ကွင်းကို စိုက်ကြည့်နေသောသူမ၊ လက်သည်းများဖြင့် အသားထဲသို့
ထိုးစိတ်ပြီး စူးနစ်သော နာကျင်မှုဖြင့် သတိမလွတ်အောင် ထိန်းလေသည်။

သူ့ရှေ့က နှစ်ယောက်က သူ့ရဲ့ချစ်ရသူ ချူယုဟီနဲ့ သူမအစ်မရှုရှင်းရိလား။

ရှုရှီယန်၊ သူမ၏ ရင်ထဲကို ရုတ်တရက် မြားအစင်းတစ်ရာ စိုက်လိုက် သလိုပင် နာကျင်အံ့သြရပေသည်။ သူမ၏ ရင်ဘတ်သည် အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာဖြစ်အောင် ပေါက်ကွဲလေမလားပင် ထင်ရသည်။

ဘယ်လိုများ သူတို့၂ယောက်က ဒီလိုဖြစ်သွားရတာလဲ။

သူမကို သူ့ရဲ့ဘဝတစ်လျှောက် ချစ်မြတ်နိုးပျံ့မယ့်အကြောင်း တဖွဖွပြော တဲ့သူက နောက်ကွယ်မှာ ဖောက်ပြန်နေတယ့် အကြောင်းက တကယ့်ကို မ ယုံနိုင်စရာပင်။

"တော်ပြီနော် အသည်းလေး။ ငါတို့သွားရအောင်။ မစ္စတာလီ ခဏနေ ရောက်လာတော့မှာ။"

အချိန်များစွာ နမ်းရှိုက်ပြီးတဲ့နောက် ချူယုဟီသည် ရှုရှင်းရီနှင့်ခွာကာ ချိုသာစွာ ပြောလိုက်လေသည်။

ရှုရှင်းရီသည် ချူယုဟီ၏ပခုံးပေါ်သို့ လက်တင်ကာ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲ နေသော လူဆီသို့ တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ကာ အထင်သေးအသံဖြင့်

"အဲဒါဆိုရင် မစ္စတာလီက ရှုရှီယန်အတွက် မင်းရဲ့ အနုပညာလုပ်ငန်းမှာ ၅၀မီလီယံ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှာပေါ့။"

ချူယုဟီသည် သူမ၏မျက်နှာလေးကို ဆွဲဖဲ့လျက် ရယ်မောကာ

" ငါကမင်းကို ဘယ်လိုလုပ်လိမ့်မှာလဲ။ ၅၀မီလီယံက ငါ့အကောင့်ထဲ အ ရင်ရောက်နေပြီ။ အဲဒီပိုက်ဆံကို အခု ပွဲအသစ်တစ်ခုမှာ သုံးလိုက်ပြီး မင်း ကို အဓိက မင်းသမီးနေရာပေးမယ်၊ မင်းအဖေကို ဒါရိုက်တာ လုပ်ခိုင်း မှာနော်။"

"အခု ငါ့ကိုပြောသလို လုပ်ပေးရမှာနော်။"

ရှုရှင်းရီ ကျေနပ်စွာဆိုလေသည်။

ထပ်ပြီး သူမ ခံရခက်စွာပင်

"မစ္စတာက အရမ်းသဘောကောင်းနေတာ။ အဲဒီကောင်မနဲ့အိပ်ဖို့ကို ၅၀ မီလီယံသုံးရအောင် ဘာများထူးခြားနေတယ်ဆိုတာ စဉ်းစားလို့ကိုမရဘူး။ ဘယ်လိုလဲ၊ မင်းကကော၊ သူက ငါ့ထက်ကောင်းတယ် ထင်လား။"

ချူယုဟီသည် လှောင်ပြောင်သော ဟားတိုက်သံဖြင့်

"ဟာ။ ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ဒီအတိုင်း အူတူတူနဲ့ ပျင်းစရာကောင်းတဲ့ သူကြီး။ သူ့မှာ သူ့စိတ်နဲ့သူ့ကိုမရှိဘူး။ အဲလိုမျိုးလူနဲ့ မင်းနဲ့ ဘယ်လိုနှိုင်းလို့ရမှာလဲ။ မင်းရဲ့လက်သန်းလောက်တောင် မတန်ဘူး။"

ဒါက ချူယုဟီ သူမအကြောင်းကို ပြောနေခြင်းပေ။

နာခံတတ်တဲ့မိန်းကလေးတွေကသာ သူ့အကြိုက်လို့ ပြောခဲ့တာ မဟုတ်လေဘူးလား။ ဒါကြောင့်မို့ သူပြောသမျှကို ဟုတ်တစ်လုံးနဲ့ သူမ တုံ့ပြန်ခဲ့ခြင်းသာ။ သူမ တတ်နိုင်သမျှ ကြင်နာမှုရှိတဲ့ ချစ်သူကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်အောင် ကြိုးစားခဲ့ခြင်းသာ။ အခုများတော့ဖြင့် သူက ဘာမှ မဟုတ်ဘူး၊ အရူး အအ၊ ပျင်းစရာ ကောင်းတဲ့၊ ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ချက်မရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်လေတဲ့လား။

ရှုရှင်းယိုသည် အားရကျေနပ် ဝမ်းသာသောအသံဖြင့်

"မစ္စတာလီနဲ့ အိပ်ပြီးတာနဲ့ ပါပါရာဇီတွေနဲ့အဖေကို သူတို့အိပ်ရာထဲကပုံ ဖမ်းဖို့ခေါ်လာမယ်...။ ဟား ...၊ ပေကျင်းတစ်မျိုးလုံးမှာ သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သတင်းလေး မွေးပျံ့သွားတော့မှာပေါ့။ အဲအခါကျ ကိုက သူ့ကို အဲဒီကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး လမ်းခွဲသလိုလုပ်လိုက်။"

ဒါတွေက သူ့အတွက် ပြင်ဆင်ထားတာတွေပေါ့။

ဟား ... ဘယ်လောက်တောင် တော်တဲ့သူတွေလဲ။

"အသည်းလေးက အရမ်းတော်လိုက်တာ"

ချူယုဟီ သူမကို ချီးကျူးပြီး သူမ၏ပခုံးကို ဆွဲဖက်ကာ

"ကဲ တိတ်ဆိတ်နဲ့နေရာကို သွားရအောင်ကွာ။ ကိုယ့်အသည်းလေး
မွေးနေ့အတွက် ဆက်(စ်)ပရိုက် ပြင်ထားတာရှိတယ်။"

"တကယ်လား။ မစောင့်နိုင်တော့ဘူး။"

သူတို့၂ယောက် အခန်းတံခါးကို မစွတာလီအတွက် ဖွင့်ပေးခဲ့ကာ ထွက်
သွားလေသည်။

ရှူရှီယန်၊ သူမ ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် လဲနေသော်လည်း နှလုံးသားတစ်စုံကမူ
တုန်လှုပ်ချောက်ချားနေလေသည်။ အေးစက်နေသော နှင်းပြင်ပေါ်တွင် လှဲ
နေသယောင်၊ တစ်စုံတစ်ယောက်သည် သူမ၏နှလုံးသားအား ဓားသွား
ထက်ထက်ဖြင့် အပိုင်းပိုင်း အတစ်တစ် တစ်စစဖြစ်သည့်အထိ ခုတ်ထစ်နေ
သယောင်ပင် ခံစားရသည်။

အကြောတွေထုံထိုင်းကာ အသက်ရှူမဝဖြစ်လာပြီး ရင်ဘတ်တွေ အောင့်
လာလေသည်။

ဒီဖြစ်ပျက်ခဲ့တာများအား သူမ၏မျက်လုံးဖြင့် မမြင်ခဲ့၊ နားဖြင့်မကြားခဲ့ပါ
မူ၊ သူမကို အဆီရွဲဗိုက်ပူမစွတာလီထံ မီလီယံ၅၀ အတွက် ရောင်းမည်
ဆိုသည်မှာ ယုံနိုင်ဖွယ်ရာမရှိ။

ချူယုဟီဆိုသည်မှာ သူမနှင့်အတူတူ ကြီးပြင်းလာခဲ့သော သူမချစ်သူပင်။
သူမသည်လည်း ကြိုက်နှစ်သက်သလို ဖခင်ဖြစ်သူနှင့်လည်း နှစ်ပေါင်းများ
စွာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သူ ဖြစ်ပေသည်။ သူမအတွက် ဆုံးပါးသွားသော အမေချန်
ခဲ့သော ပိုက်ဆံများကိုပင် ချူယုဟီ၏ ဂျူရှင်အနုပညာလုပ်ငန်း စတင်ရန်
အတွက် ကူညီပေးခဲ့လေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူတစ်ခါပြောခဲ့ဖူးတဲ့ သူ့ရဲ့စီးပွားရေး ကြီးထွားလာတဲ့အချိန်ကျမှ လက်ထပ်ရင် တင့်တောင်းတင့်တယ် ကောင်းကောင်းမွန်မွန် ထားနိုင် တယ်။ ပျော်ရွှင်စရာ မိသားစု ဖြစ်နိုင်တယ် ဆိုတာတွေဟာလည်း အလိမ်အညာတွေပဲလား။

ရှုရှင်းယို သူတို့၂ယောက်ဟာ ဖအေတူ အမေကွဲတွေပေမဲ့ သူမကို တကယ့် ညီအစ်မအရင်းလို နှစ်ပေါင်းများစွာ ဆက်ဆံပေးခဲ့တယ်လေ။ သူ့ကို ကူညီ ပေးတဲ့အကူအညီ ကြင်နာမှုတွေက ရှုရှင်းယို လုပ်ကြံထားတာတွေပဲလား။

သူ့ဘဝတွင် အယုံကြည်ဆုံး လူ၂ယောက်သာရှိသည်။ သို့သော် ယခုတွင် ထိုလူ၂ယောက်စလုံးသည် သူမအား သစ္စာဖောက်ကာ ရောင်းစားသွားကြ ပြီ။ အခုထပ်ပြီး ရှုဂျင်ရှန်ပင်။ အဖေဟု ခေါ်ထိုက်ရဲ့ လားပင်မသိ။

ဘယ်လိုအဖေမျိုးက ကိုယ့်ကျိုးအတွက် သားသမီးကို ရောင်းစားမှာလဲ။

သူမ မည်မျှနာကြည်း၊ နာကျင်နေကြောင်းကို မည်သည့်စကားလုံးနှင့်မျှ စာမဖွဲ့နိုင်ပေ။ ဤလူအကုန်လုံးဟာ ကိုယ်ကျိုးစီးပွားအတွက် တွေ့ဆုံသူ ချည်းသာ။ သူတို့၏ မျက်နှာဖုံးကွာကျချိန်ဟာ အရမ်းရုပ်ဆိုး အကျည်းတန် ကာ ရွံစရာ ကောင်းလှပေသည်။

သူမရင်ဆိုင်ရတော့မည့် ဆိုးရွားလှသော အခက်ခဲကြီးကို စဉ်းစားကြည့် ရင်းပင် ရှုရှိယန် ခံရသူဖြစ်မည့်အစား သေခြင်းသာ ရွေးချယ်ချင်ပေ။

အချိန်တစ်ခု၌ သူမ မျက်နှာတွင် ထူးဆန်းသော အမူအရာ ပေါ်လာပေ သည်။ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အပူချိန် ပုံမှန်မဟုတ်လာသည်နှင့် သူမသောက် ထားသော အရက်ဟာ သာမန်အရက်မဟုတ်မှန်း သိလိုက်လေသည်။ ခေါင်းတွေ တဖြည်းဖြည်း လေးလံလာသည်။ သူမ၏ကျန်ရှိနေသော အသိစိတ်လေးနှင့်အတူ နံပါတ်တစ်ခုကို ဖုန်းခေါ်ဆိုလိုက်လေသည်။

အချိန်တွေ မည်မျှကြာကြောင်း ဘုရားသာသိပေမည်။ သူမ သတိမလွတ် တလွတ် ဖြစ်နေချိန် နီးကပ်လာသော ဖိနပ်သံတစ်သံကို ကြားလိုက်ရပေ သည်။ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အား သန်မာသော လက်တစ်စုံ၏ ပွေ့ယူခြင်းကို ခံ လိုက်ရပေသည်။ တစ်ခဏတာမျှ သူမ အားတင်းကာ မျက်လုံးဖွင့် ကြည့် လိုက်လေသည်။ ထိုသူ၏ နက်နဲသော မျက်လုံးတစ်စုံ၊ ပါးပါးလွလွနှင့် ဆွဲ ဆောင်မှုရှိသော နှုတ်ခမ်းတစ်စုံ။ အားပျော့ပြီး အေးမြသော ထိုလူ၏ ကိုယ် ရနံ့။ ထိုနောက် ထိုလူ၏ တောင့်တင်းခိုင်မာသော ရင်ပြင်ကျယ်ကို ဖက် တွယ်ကာ လုံးဝမျှမလွှတ်တော့ပေ။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ ထိုးထွက်လာသောအပူသည် သူမ၏ စိတ်လွတ် ထွက်သွား၍ တုံ့ဆိုင်းမှုမရှိ ပြုမှုစေရန် လှုံ့ဆော်ပေးနေသယောင်။ သူမ တဖြည်းဖြည်း ခေါင်းကိုမတ်လိုက်ကာ သူမ၏လက်ဖြင့် လည်ပင်းကိုဆွဲ ဖက်၍ ထိုလူ၏ ပါးလွှာသော နှုတ်ခမ်းတစ်စုံကို စတင် နမ်းရှိုက်လိုက်လေ သည်။ အတွေ့ကြုံမရှိသော အနမ်းမည်သည် ကာရန်မရှိ စည်းချက်မညီနှင့် ပေ။ သို့သော် ယောက်ျားတစ်ယောက်၏ ငြိမ်နေသော စိတ်ကို လှုံ့ဆော်နိုင် ပေသည်။ ထိုလူသည် တစ်ပတ်လှည့်ကာ သူမအား သူ၏အောက်တွင် လှောင်အိမ်မှလွတ်လာ၍ ဆာလှောင်နေသော သားရဲတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ဖိ နှပ်ထားလေသည်။ အရမ်းအားကောင်းသောကြောင့် သူမအရိုးတွေပင် အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ဖြစ်သယောင်။

နာကျင်မှု ရုတ်တရက် တိုးဝင်လာမှုဟာ သူမ၏လက်သည်းတွေရဲ့ တည်နေရာကို ထိုလူ၏အသားထဲသို့ ခေါ်ဆောင်လာလေသည်။ ထိုလူကို မ လွတ်တမ်း ကိုက်ခဲထားလေသည်။ ကိုက်ခဲထားမှုကြောင့် သူမ၏သွားများ တွင်ပင် သွေးညှီနဲ့ ခံစားလာရသည်။ ထိုလူကို တွန်းကန်၊ ရုန်းကန်သည်။ သို့သော် သူမတွင် မည်သည့်အားပင်မရှိ။ သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်အပူချိန်မှာ တစ်

ကိုယ်လုံးကို ဝါးမျိုနေခြင်းပင်။ ထိုလူ၏ အေးစက်နေသော ခန္ဓာကိုယ်သည်
သာ သူ၏ကူကယ်ရာ ဖြစ်သယောင်။ နာကျင်မှုဟာ တစ်စနှင့်တစ်စ
တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲလေပြီး သူမကို နက်ရှိုင်းထက် နက်ရှိုင်းစေသ
ယောင်။

ဘယ်သူလဲ။

မနက်ဖြန်ဆို ဘာဖြစ်နေမလဲ။

ဘယ်လို လူမဆန်တဲ့လုပ်ရပ်တွေများ သူမကို စောင့်ကြိုနေလေမလဲ။

မပေါ့ဆသင့်ဘူး။

သို့သော် သူမ ယခု သိသည်မှာ ယခုညအတွက် ထိုလူကို လိုအပ်သည်သာ။
